

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΕ ΚΡΥΦΟΝ ΗΧΟ

1

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΚΑΠΟΙΑ σκιά μεγάλη
έσκλάβωσε τὸ φῶς
καὶ ἀνοίγει μαύρη ἀγκάλη
τοῦ Σκότους ὁ θεός.

Καὶ τῆς ψυχῆς οἱ πόθοι
ξυπνᾶν, ζητοῦνε φῶς·
— ἄχ! τῶν Μοιρῶν τί κλώθει
ὁ ἀκοίμητος χορός! —

Τὰ μάτια εἶναι κλεισμένα,
τὰ μάτια τῆς ψυχῆς,
καὶ τὰ φτερά δεμένα
σὲ μιὰ γωνιά τῆς γῆς . . .

Μ' ἀκοίμητη ἢ Σκέψη,
βαθιά μέσα στὸ νοῦ,
ζητᾷ νὰ βασιλέψῃ
στὰ πλάτη τ' οὐρανοῦ.

2

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΚΑΠΟΙΑΝ αὐγὴ ἐμαράθηκε
στὸν κάμπο ἓνα λουλοῦδι
καὶ στὴν ψυχὴ μου ἄνθισε
τὸ πρῶτό μου τραγοῦδι . . .

Τοῦ φθινοπώρου μιὰ νυχτιὰ
στὸ λόγγο ὁ ἀγέρας ἓνα δέντρο θὰ ραγίσῃ,
καὶ στὴν ψυχὴ μου τότε τὸ στερνὸ
τραγοῦδι θ' ἀντηχήσῃ . . .

ΤΗΝ ΑΥΓΗ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ

Ο ἥλιος ἀπ' τὸν οὐρανὸ
τῇ λάμπῃ του σκορπίζει,
σάν ἓναν ἥχο φωτεινὸ
φωνὴ ποῦ λαμπυρίζει.

Τ' ἄνθη σκορπίζουν εὐωδιές
στὸ πρωῒνὸ ἀγέρι,
σάν ἀπὸ οὐράνια μέρη
νὰ πέταξαν ψυχές.

Καὶ τὰ πουλάκια κελαῖδοῦν
στά δένδρα τ' ἀνθισμένα
θαρρεῖς πῶς τὸ καθένα
ψάλλει μιὰ προσευχή.

Καὶ σμίγουν ἄπειρες φωνές,
ψυχές λαχταρισμένες,
σάν μελωδίες χαϊμένες
οὐράνιας μουσικῆς.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

Κυνηγετικά τερατολογήματα.

— Ναι, φίλε μου, ἄλλη φορὰ εἶχε 'δῶ πολὺ κυνήγι. Ἀλλὰ τρία χρόνια τώρα κυνηγῶ ὅλο'ς αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ ... ἐννοεῖς ... δὲν ἔμεινε πιά οὔτε φτερό οὔτε τρίχα!